

платіжні запити, а платежі з позабалансового балансу, страхові та інші поточні платіжні зобов'язання не підлягають балансу. Невиправданий борг включає всі види простроченої позики.

Отже, від якості управління дебіторською та кредиторською заборгованістю на підприємстві залежить його фінансовий стан та результати діяльності. Тому аналізу цієї складової комерційних активів слід приділити серйозну увагу. Багато проблем, пов'язаних з дебіторським та кредиторським управлінням, погіршують результати діяльності компанії, знижують її ліквідність та впливають на прибутковість, та оборотність, що є негативним фактором, особливо для компаній, які працюють не лише на місцевому ринку.

Інформаційні джерела:

1. Хохлов М.П., Корнієнко О.С. Управління дебіторською та кредиторською заборгованістю підприємства. Економіка та суспільство. 2014. № 10. С. 36–41. URL: http://economyandsociety.in.ua/journal/10_ukr/70.pdf (дата звернення: 19.03.2019).

2. Дячук О.В., Новодворська В.В. Місце кредиторської заборгованості в системі управління підприємством // Економічні науки. Сер.: Облік і фінанси. –2013. – Вип. – Т. 10. – №. 3. – С. 243–251.

ПРИНЦИПИ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Шавша Ю.О., гр. ФЗ-20 магі
Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **О.О. Нестеренко**
Державний біотехнологічний університет

В умовах ринкової трансформації економіки, карантинних обмежень, обумовлених COVID-19, найбільш обмеженими ресурсами у фінансово-господарській діяльності підприємства є грошові потоки. В таких умовах успіх діяльності будь-якого підприємства визначається спроможністю управлінського персоналу мобілізувати наявні кошти та ефективно їх використовувати. Зокрема, достатність грошових надходжень на підприємстві дозволяє задовольняти попит на продукцію, розширяти асортимент продукції та підвищувати її якість, вчасно розраховуватись із зобов'язаннями тощо. Тобто, якщо на підприємстві достатньо грошових коштів, то це є запорукою ефективної діяльності підприємства, його прибутковості, що напрямку

залежить від системи управління грошовими потоками на підприємстві.

Дослідження практичної діяльності вітчизняних підприємств показало, що зазвичай існуючий механізм фінансового управління не виконує в достатній мірі покладених на нього завдань оцінки результативності руху грошових потоків і подолання конфлікту інформаційної асиметрії користувачів фінансової інформації. У зв'язку з цим виникає потреба в постійному моніторингу системи управління грошовими потоками та детальному вивченні її складових.

Ефективна система управління грошовими потоками охоплює такі елементи: облік грошових коштів, фінансовий аналіз, планування надходжень та видатків, прогнозування стратегії використання грошових коштів, прийняття управлінського рішення з метою оптимізації потоку, контроль за раціональністю використання грошових коштів [1, с. 139].

Щоб всі ці елементи ефективно працювали, при побудові системи управління грошовими потоками необхідно дотримуватися основних принципів, до яких доцільно віднести: достовірність відображення фінансової інформації; комплексність управління; своєчасність; оперативність; маневреність; забезпечення ефективності; забезпечення ліквідності.

Принцип достовірності відображення фінансової інформації полягає в тому, що інформація про рух грошових коштів має наводитися в фінансовій і управлінській звітності відповідно до його реального стану. Тобто, не допускається навмисне перекручення інформації, що може негативно вплинути на управлінські рішення, які приймаються на базі показників звітності.

Комплексність управління передбачає при прийнятті управлінських рішень враховувати грошові потоки від усіх видів діяльності: операційної, фінансової, інвестиційної. При цьому, як цілком слушно зазначає О. І. Степаненко, основою розрахунку грошового потоку є саме операційний грошовий потік, який показує здатність господарюючого суб'єкта: погашати фінансову заборгованість; виплачувати дивіденди; фінансувати інвестиції за рахунок внутрішніх фінансових джерел [2].

Принцип своєчасності полягає в постійному контролі наявності, руху, потреби в грошових коштах за всіма видами діяльності. Дотримання цього принципу передбачає при прийнятті управлінських рішень визначати ті напрями господарської діяльності, які в даний проміжок часу якнайперші вимагають грошових надходжень. Принцип оперативності є похідним від принципу своєчасності, і передбачає

постійне прогнозування грошових надходжень та видатків, щоб вчасно мати змогу фінансувати господарську діяльність.

Ефективність будь-якої господарської діяльності залежить від своєчасності розрахунків, скорочення потреби в позикових коштах, що забезпечується при формуванні системи управління грошовими потоками дотриманням принципу маневреності.

Реалізація принципу забезпечення ефективності полягає в дотриманні раціональності використання грошових потоків шляхом досягнення їх вищої прибутковості через формування портфеля фінансових інвестицій підприємства, збільшенні обсягу розширеного відтворення операційних необоротних активів, прискоренні періоду розробки реальних інвестиційних проєктів і початку їх реалізації тощо. Забезпечення ліквідності передбачає підтримку вхідних і вихідних грошових потоків, поточної платоспроможності, скорочення потреби у грошових коштах.

Інформаційні джерела:

1. Лігоненко Л.О., Ситник Г.В. Управління грошовими потоками: Навч. посіб. К.: Нац. торг.-ек. ун-т, 2005. 255 с.

2. Степаненко О.І. Принципи управління грошовими потоками підприємства: стратегічний аспект. Методи та форми управління соціально-економічним розвитком держави : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 23 серп. 2019 р.) / Наук. екон. орг. «Перспектива». Дніпро, 2019. С. 116–119.

УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Шай К.Л., ФБССмаг 2-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Горох**
Державний біотехнологічний університет

Одним із найважливіших елементів потенціалу підприємства для успішного його функціонування є оборотні активи, так як саме вони беруть безпосередню участь у створенні продукції та її реалізації. Саме оборотні активи є індикатором роботи усього підприємства і ефективності його потенціалу. Наявність активів понад норму свідчить про не збалансованість майна. При умові, якщо оборотних активів недостатньо, це призводить до невиконання підприємством своїх зобов'язань в повному обсязі. Незалежно від галузі, підприємства повинні правильно побудувати і ефективно впровадити політику управління ними [3].